

Anonimizuota versija

Vertimas

C-216/19–1

Byla C-216/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. kovo 11 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Berlin (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. vasario 28 d.

Pareiškėjas:

WQ

Atsakovė:

Land Berlin (Berlyno federalinė žemė)

<...>

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN (Berlyno administracinis teismas)

NUTARTIS

Administracinėje byloje

WQ,

<...>

pareiškėjas,

prieš

Berlyno federalinę žemę, <...>

<...>

atsakovę,

<...>

Verwaltungsgericht Berlin 26-oji kolegija <...>

<...> (orig. p. 2)

2019 m. vasario 28 d. nutarė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

Remiantis SESV 267 straipsniu, pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui <...> toliau nurodytus, sprendimui byloje priimti reikšmingus prejudicinius klausimus, susijusius su 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013, p. 608, toliau – Reglamentas Nr. 1307/2013), aiškinimu:

1. Ar reikalavimus atitinkančio hektaro savininkas šį hektarą turi, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1307/2013 24 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, jei trečiasis asmuo neturi teisės, ypač savininko suteiktos teisės, naudotis šiuo reikalavimus atitinkančiu hektaru, ar šį hektarą turi trečiasis asmuo arba niekas jo neturi, jei naudojimo teisės neturintis trečiasis asmuo faktiškai jį naudoja žemės ūkio tikslais?
2. Ar Reglamento Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalies b punkte minimas „bet kuris plotas, už kurį turima teisė gauti 2008 m. išmokas pagal bendrosios išmokos sistemą arba vienkartinės išmokos už plotus sistemą, atitinkamai nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III ir IVA antraštinėse dalyse“, turi būti aiškinamas taip, kad plotas 2008 m. turėjo atitikti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III ir IVA antraštinėse dalyse nustatytas sąlygas išmokoms pagal bendrosios išmokos sistemą arba vienkartinės išmokos už plotus sistemą gauti?
3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar Reglamento Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalies b punkte minimas „bet kuris plotas, už kurį turima teisė gauti 2008 m. išmokas pagal bendrosios išmokos sistemą arba vienkartinės išmokos už plotus sistemą, atitinkamai nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III ir IVA antraštinėse dalyse“, turi būti aiškinamas taip, kad, norint pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį mišku apželdintą plotą laikyti reikalavimus atitinkančiu hektaru, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktį,

šis plotas turi būti buvęs atidėtas arba dėl šio ploto turi būti pasinaudota kita teisė į išmoką, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsnio 1 dalį arba 54 straipsnio 1 dalį?

4. Jei į trečiąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar Reglamento Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalies b punkte minimas „bet kuris plotas, už kurį turima teisė gauti 2008 m. išmokas pagal bendrosios išmokos sistemą arba vienkartinės išmokos už plotus sistemą, atitinkamai nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III ir IVA antraštinėse dalyse“, turi būti aiškinamas taip, kad, norint pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį mišku apželdintą plotą laikyti reikalavimus atitinkančiu hektaru, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktį, ūkininkas 2008 m. turi būti pateikęs paraišką pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 22 straipsnio 1 dalį ir (arba) 34 straipsnio 1 dalį ir atitikti kitas sąlygas gauti tiesioginę išmoką pagal III arba IV (A) antraštinės dalis? **(orig. p. 3)**

Motyvai

1. Ginčas tarp bylos dalyvių vyksta dėl teisių į išmokas pirmojo paskirstymo pagal 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos schemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009.
2. 2006 m. gruodžio 18 d. sprendimu anuomet kompetentinga *Amt für Landwirtschaft und Forsten* (Žemės ūkio ir miškų tarnyba) pareiškėjui suteikė tiesiogines išmokas pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinę dalį, bet teisių į išmokas panaudojimo tikslais neatsižvelgė į ir šioje byloje nagrinėjamus jo atidėta žeme laikomus plotus, kuriuose įveistas miškas. Pareiškėjas teigia, kad per paraiškos už 2007 m. pateikimo procedūrą institucija jam pranešė, jog plotai, kuriuose įveistas miškas, nesuteikia teisės į pagalbą. Vėlesnėse paraiškose, be kita ko, ir paraiškoje už 2008 m., plotų, kuriuose įveistas miškas, jis nebenurodydavo. Dėl jų jis nepateikė ir paraiškos pagal Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003.
3. 2014 m. gegužės 6 d. pareiškėjas iš *BWG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH* įsigijo Greningene esančius žemės sklypus. Pirkimo-pardavimo sutarties 5 straipsnio 1 punkto antros pastraipos antrame sakinyje buvo nurodyta, kad įsigyti sklypai nebuvo („nėra“) išnuomotai. 2014 m. gruodžio 19 d. pareiškėjas buvo įregistruotas žemės registre kaip žemės ūkio plotų savininkas. 2015 m. liepos 10 d. kitas asmuo plotus, dėl kurių šioje byloje vyksta ginčas, apšėjo grūdais.
4. 2015 m. gegužės 8 d. pareiškėjas pateikė paramos žemės ūkiui paraišką už 2015 m. Dėl žemės ūkio laukų (kadastro blokų) Nr. 120, 135 ir 136 naudojimo būdo jis nurodė, kad tai yra „atidėta ariamoji žemė“. Dėl Greningeno kadastro

vietovėje esančių plotų (kadastro blokai Nr. 135 ir 136) paramos žemės ūkiui paraišką už 2015 m. buvo pateikęs ir kitas asmuo, kuris buvo apsėjęs juos grūdais, tačiau ši paraiška buvo atmesta, o jos atmetimas nebuvo užginčytas. Dėl dalies paties pareiškėjo naudojamo Bernau kadastro vietovei priklausančio kadastro bloko Nr. 120 ploto paraiška buvo pateikta du kartus – ją pateikė ir *Stadtgüter Berlin Nord KG*. Teisės į išmokas buvo paskirstytos *Stadtgüter Berlin Nord KG*.

5. 2015 m. gruodžio 17 d. *Landesamt für Ländliche Entwicklung, Landwirtschaft und Flurneuordnung* (Federalinės žemės kaimo plėtros, žemės ūkio ir žemių konsolidacijos tarnyba) sprendimu atsakovė paskirstė pareiškėjui 150,86 teisės į išmokas. Ji atsisakė paskirstyti pareiškėjui teises į išmokas už Greetingeno ir Bernau kadastro vietovėms priklausančius plotus, paraiškos dėl kurių buvo pateiktos du kartus ir kurie buvo apsėti trečiųjų asmenų, (**orig. p. 4**) bei už atidėta žeme laikomus plotus, kuriuose įveistas miškas. Pareiškėjas šį sprendimą apskundė, bet jo skundą atsakovė atmetė 2016 m. rugsėjo 15 d. *Landesamt für Ländliche Entwicklung, Landwirtschaft und Flurneuordnung* sprendimu. Šiame sprendime atsakovė paaiškino: žemės ūkio plotus, dėl kurių vyksta ginčas, naudojo trečiasis asmuo, kuris irgi pateikė paraišką dėl teisių į išmokas paskirstymo. Tai reiškia, kad pareiškėjas minėtųjų plotų faktiškai neturėjo. Kad taip būtų, reikėjo, kad jis juos faktiškai naudotų. Reglamento leidėjas nesiremia galimu civilinės teisės reglamentuojamu priskyrimu ir naudojimu. Dėl plotų, kuriuose įveistas miškas, trūksta būtinos paraiškos už 2008 m.
6. 2016 m. spalio 11 d. pareiškėjas pareiškė ieškinį. Jis teigia: jis turėjo kito asmens neteisėtai apsėtus žemės ūkio plotus. Atsakovė suklydo remdamasi tuo, kad dėl atidėta žeme laikomų plotų, kuriuose įveistas miškas, faktiškai turėjo būti pateikta paraiška dėl pagalbos ir pagalba turėjo būti suteikta. Veikiau, atsižvelgiant į normos genezę, pakanka, kad plotai atitiktų reikalavimus. Tai išplaukia iš Reglamento Nr. 1307/2013 26 konstatuojamosios dalies. Reglamento Nr. 73/2009, kuris buvo panaikintas Reglamentu Nr. 1307/2013, projekte reikalavimus atitinkantis hektaras buvo apibrėžtas kaip „bet kokie plotai, kurie atitiko reikalavimus 2007 m. ir kuriuose taikytinos normos galiojimo metu pagal Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 31 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 43 straipsnį yra įveistas miškas“. Kadangi politinių diskusijų nebuvo, šios apibrėžties turinys neturėjo pasikeisti. Vėlesnė redakcija buvo priimta vadovaujantis kalbiniais, bet ne turinio sumetimais.
7. Pareiškėjas prašo:

iš dalies panaikinant 2015 m. gruodžio 17 d. sprendimą, patvirtintą 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendimu dėl skundo, įpareigoti atsakovę paskirstyti jam papildomas 47,46 teisės į išmokas.
8. Atsakovė prašo:

atmesti ieškinį.
9. (Paaiškinimai dėl proceso) <...> (**orig. p. 5**)

10. (Paaiškinimai dėl proceso) <...>
11. Per teismo posėdį paaiškėjo, kad ieškinys, kiek jis susijęs su žemės ūkio plotais Greningene ir Bernau, yra pagrįstas, jei pareiškėjas, kaip jų niekam kitam neperleidęs savininkas, juos turėjo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1307/2013 24 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį, nepaisant to, kad tretieji asmenys juos be savininko leidimo apsejo, ir nepaisant to, kad šie tretieji asmenys taip pat pateikė paraiškas dėl teisių į išmokas už šiuos plotus.
12. Kolegija mano, kad savininkas, kuris nepažeidžia jokių trečiųjų asmenų teisių, yra asmuo, kuris turi žemės ūkio plotą, kaip tai suprantama pagal minėtąją nuostatą.
13. Normoje minimas veiksmazodis „turi“ yra teisinio turinio. Nuosavybės teisė ne tik pagal Vokietijoje galiojančią sampratą – kaip mano atsakovė – yra visaapimanti teisė disponuoti tam tikru turtu. Pavyzdžiui, Pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nurodyta, kad kiekvienas turi teisę valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, ja naudotis, disponuoti ir palikti paveldėtojams. Jau vien tai neleidžia manyti, kad savininkas neturi žemės ūkio ploto, kaip tai suprantama pagal pirmiau minėtą nuostatą, jei trečiasis asmuo faktiškai naudoja jį apsodinimui, neturėdamas tam teisės – ypač savininko suteiktos teisės. Teismas nesutinka su atsakovės nuomone, kad reglamento leidėjas nesiremia galimu civilinės teisės reglamentuojamu priskyrimu ir naudojimu. Veiksmazodis „turi“ yra visiškai priešingos reikšmės. Aiškinant sąvoką „turi“, jokios įtakos nedaro atsakovės paaiškinimuose minimi administravimo sunkumai, šiuo atveju susiję su du kartus pateiktomis paraiškomis. Be to, šie sunkumai yra visiškai įveikiami. Jei žemės registras vedamas tvarkingai, nuosavybės teisės lengva įrodyti. Kitokia situacija, ko gero, yra su galiojančia naudojimo teise, kurią trečiasis asmuo teigia turintis.
14. Teismas nemano, kad į pirmąjį klausimą yra atsakyta 2010 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo sprendime byloje C-61/09. Minėtasis sprendimas buvo susijęs su Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 44 straipsniu. Jo 2 dalies antrame sakinyje veiksmazodis „turi“ vartojamas visiškai kitame kontekste. Be to, sprendimo 66 punkte Teisingumo Teismas paaiškino, kad ginčijami plotai nurodytu laikotarpiu negali būti trečiojo asmens naudojami žemės ūkio veiklai. Teisingumo Teismas nurodė, kad yra būtina užkirsti kelią tam, (**orig. p. 6**) jog keli ūkininkai teigtų atitinkamą žemę priklausant jų valdoms. Tačiau neįmanoma užkirsti kelio nepagrįstiems reikalavimams. Bet kuriuo atveju teismas mano, kad savininko paraiška neturi būti atmetama dėl to, kad trečiasis asmuo pareiškė neteisėtą reikalavimą.
15. Per teismo posėdį taip pat paaiškėjo, kad jei į antrąjį klausimą reikėtų atsakyti teigiamai, ieškinys būtų pagrįstas ir dėl atidėta žemė laikomų plotų, kuriuose įveistas miškas. Jei teigiamai būtų atsakyta tik į vieną iš tolesnių klausimų, ieškinys, kiek jis susijęs su plotais, kuriuose įveistas miškas, būtų nepagrįstas.

16. Kolegija šiuo atžvilgiu pritaria atsakovės nuomonei, kad plotas gali būti laikomas reikalavimus atitinkančiu hektaru, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1307/2013 32 straipsnio 2 dalies b punktą, tik jei laiku buvo pateikta Reglamente (EB) Nr. 1982/2003 numatyta paraiška. Teismas mano, kad vertimas į vokiečių kalbą yra su klaida, nes jame tarp 24 straipsnio 2 dalies a punkto ir b punkto trūksta žodžio „arba“, kuris rodytų, kad tai yra du reikalavimus atitinkančio hektaro variantai. Nereikšmingu teismas laiko tai, kad Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nebuvo IVA antraštinės dalies.
17. Teismas nepritaria pareiškėjo nuomonei, nes „teisės į išmokas“ jau vien pagal jos prasmę negalima prilyginti paprastai atitiktai reikalavimams. „Teisė į išmokas“ reikalauja daugiau nei tam tikros savybės (nagrinėjamu atveju – ploto). Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ūkininkai neturėjo teisių į išmokas tik dėl to, kad turėjo tam tikrus plotus; pagal šį reglamentą buvo būtina teikti pagalbos paraiškas. Reglamento formuluotės taip pat negalima laikyti projekto formuluotės „bet kokie plotai, kurie atitiko reikalavimus 2007 m.“ kalbiniu patobulinimu. Veikia, jei buvo siekiama palikti tą pačią prasmę, tai būtų pabloginimas. Samprata, kurios laikosi teismas, neprieštaruja Reglamento Nr. 1307/2013 26 konstatuojamajai daliai. Taip pat ir laikantis šios sampratos, tam tikri plotai, kuriuose įveistas miškas, išlieka atitinkančiais reikalavimus. Šioje konstatuojamojoje dalyje ir Reglamento Nr. 1307/2013 24 straipsnio 2 dalies b punkte teismas neižvelgia siekio išsaugoti visų plotų, kuriuose įveistas miškas, atitiktį reikalavimams.

(Paiškinimai dėl proceso) <...>

<...>